

Birgir Danielsen svarar formanninum í Fíggingargrunninum:

Vaksandi álitiskreppa millum Richard Mikkelsen og Føroya fólk

Næste gang De påtager Dem en opgave, som den De har påtaget Dem igennem Finansieringsfonden af 1992, så glem ikke vigtigheden af at bibringe den menneskelige ressource den nødvendige forståelse for implementeringen af deres planer og accept af disse - uanset hvor glad De selv og andre teknokrater ellers måtte være for planerne.

Glemmer De dette, så vil Deres indsats også næste gang ende med en katastrofe- og dette uanset deres hensigter skriver Birgir Danielsen, fyrrverandi nevndarformaður í Sjóvinnubankanum í viðmerkingum sínum til grein hjá Richard Mikkelsen í bløðunum um bankasaneringina o.a.

Næppe nogen har nogensinde haft så stor indflydelse på ændringer i det færøske samfund som Finansieringsfonden af 1992 v/ Richard Mikkelsen, fondens formand.

Når dette er sagt, vil jeg også påstå, at ændringerne er gennemført med et oplysningsniveau til den herboende befolkning, som der ikke findes magen til, bortset fra lande, som har været hjemmøgt af revolutioner.

Det undrer derfor ikke så lidt, at De nu kommer med svar først på Jógvan Mørkøre's åbne brev forleden og nu med et slags svar på »Kritikken af banksaneringen m.v.«

Bege indlæg minder mig om »snik snak i andegården« for at bruge Deres eget udtryk.

Jeg vil ikke påstå, at der er noget teknisk direkte forkert i de 4 punkter, som De omhyggeligt lister op i sidst nævnte artikel, men De udelader i argumentationen så væsentlige punkter, at læseren meget let kan få det forkerte indtryk af tingenes rigtige sammenhæng.

Den kritik, som er rettet imod Dem som formand for Finansieringsfonden af 1992 og imod Finanstilsynet har sine rødder i manglende informationer, modsigende oplysninger, manglende konformitet i både oplysninger og handlinger m.v. og ikke mindst i den arrogance, som De hr. Richard Mikkelsen har udvist både imod den færøske befolkning som helhed og de færøske politiske myndigheder.

Dette har medført, at man gang på gang har stillet spørgsmålstegn ved loyalteten imod den opgave, De sammen med Finanstilsynet

er sat til at løse.

Er det ikke meget vigtigt - måske det vigtigste af det hele - ved løsning af enhver opgave, at de mennesker, som opgaven berører bibringes den nødvendige forståelse for, hvorfor man netop har valgt den løsningsmodel og at bidraget fra den menneskelige ressource optimeres på samme måde som enhver anden form for ressource-optimering er nødvendig?

De lader til at være ked af, at aktiebyttet i bankerne har været kritiseret, men De siger »dette muliggjorde en anderledes rolig strukturalisering inden for fiskeindustrien og fiskerierhvervet. Man glemmer, at dette var en vigtig begrundelse for Landsstyrets tilslutning, således som det fremgår af Landsstyrets pressemeddelelse herom.«

Jeg gad vide, hvilken pressemeddelelse, De henviser til. Landsstyrets reaktioner på deres »initiativer« i tidsrummet fra 1. februar til 22. marts 1993, som er datoen for aktiebyttet, fremgår af Landsstyrets brev til Statsministeren 30. marts s.å. hvorfra jeg skal citere: »Landsstyret kan slet ikke godtage de tanker, som Finansieringsfonden har fremlagt om ét produktionselskab for alle fabrikkerne...«

Landsstyret mener, at fondens tanker er i strid med aftalen fra 1. februar 1993.«

I sagens videre forløb lykkedes det også at få indholdet i dette brev tilsidesat, jfr. meddelelse fra javnaðarflokkens årsmøde lørdag 17. april og lagmandens efterfølgende initiativ natten mellem 21. og 22. april.

Det vil nok trætte læseren

Birgir Danielsen sigur, at ein sørkin til atfinningarnar í Føroyum móti formanninum í Fíggingargrunninum, Richard Mikkelsen er tørvandi upplýsingingin og ikki minst tann arroganca, sum Richard Mikkelsen hevur víst móti bæði føroyska fólkinum og politisku myndugleikunum her.

Orðaskifti

at trække frem alt for mange enkeltheder fra den mødeaktivitet, der fandt sted i tidsrummet 1. febr. - 22. marts 1993, men jeg vil tilføje mig at vise til pkt. 3.2.2 i mødereferatet fra mødet 17/3-93, hvoraf fremgår: »Ved aktieombytningen er Den Danske Bank overbevist om at afgive en højere værdi end den modtager... Føroya Banki har ikke behov for mere kapital.«

Samme mødereferat foreligger i en anden version, hvor pkt. 3.2.2 er omskrevet, således at ovennævnte citater er faldet ud.

Direktør Sigurd Poulsen og landsstyremand Jógvan Sundstein har overfor lagtingets retsudvalg bekræftet, at 1. udgave af referatet færdigskrevet 22. marts, har ligget til grund for aktiebyttet, mens det fremgår af fax korrespondancen at den ændrede udgave er Sigurd Poulsen/Jógvan Sundstein i hænde 14. april.

En anden ting, der også bør bemærkes, er den »beredvillighed«, som DDB udviser m.h.t. »penge og dygtige folk, som man vil stille til rådighed.«

Det er velkendt, at Den Danske Bank havde en afgørende dominans igennem begge årene 1992 og 1993 både på bestyrelses- og kreditgivningsniveau i Føroya Banki. En besynderlig situation, - i hvert fald efter 22. marts 1993 - som minder om den man kommer i, »hvis man sætter ræven til at vogte gæssene«.

Hvorvidt dette har haft indflydelse på, at DDB er sluppet relativt billigt ud af den færøske krise, skal jeg ikke gøre bemærkninger til. Men det vilde ikke være urimeligt at bede om en kommentar til dette fra Dem hr. Richard Mikkelsen. ▽

På Færøerne er vi meget kritiske overfor det tæctum, at De hr. Richard Mikkelsen muligvis har en del af ansvaret for, at det er lykkedes at tørre 2,7 mia. af på den færøske skatteborger, mens Den Danske Bank er sluppet med 648 millioner.

Når dette er sagt, bør jeg tilføje et par yderligere

hændelser, som måske kan have interesse i den endelige opklaring af »Banksaneringen«:

1) Sommeren 1992 fik Sjóvinnubankin gennem Finanstilsynet at vide, at tilsynets planlagte rutinebesøg 17.-27. august vilde blive koordineret med tilsvarende besøg i Føroya Banki - et besøgshold til hver bank samtidig -.

Jeg fandt det lidet tilidsvækkende, da jeg 17. aug. på min forespørgsel om besøg i Føroya Banki, fik det undvigende svar, at »nogen var blevet syge, derfor var besøget i Føroya Banki udsat på ubestemt tid«.

2) 14. og 15. september 1992 besøgte direktøren for Finanstilsynet Eigil Mølgård Færøerne og besøgte, såvidt vides, samtlige pengeinstitutter i Tórshavn.

